

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Admisiunile tipografice arhidieceane Sibiu, strada Măcelariilor 47

Corespondențele săntă a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelariilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiasă.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu literă garmonă și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Alegerea din Lugos.

Dacă comparăm declamațiunile cele multe ale presei maghiare despre egalitatea de care se bucură totuștii în Ungaria, cu alarma ce a cauzat alegerea de vice comite în comitatul Caraș-Severinului în persoana unui român a lui Simionescu, trebuie să se întrebe ori și cine: a spart alegerea unui român totă dreptate laudată? s'a sfiduit ideea de stat, dacă un cetățean cu toate titlurile legale prin voință majorităței legale a unei reprezentanțe comitatense în toată regula s'a funcționat municipal?

Curioasă idee își vor face, mai cu seamă străinii, de impărțirea dreptății în Ungaria între cetățenii care stau sau ar trebui să stea sub scutul dreptății egale proclamate de constituțiunea trei și cu care, precum anăs, se face atâtă parată în lume, când e vorba de a vesti în lume că de fericire trebuie să se popoare diverse din Ungaria.

„Pesti Napoli“, un diar care pretinde să treacă de un diar serios, la vesteasă despre alegerea din cestiu și-a pierdut tot cumpăratul. El vede în toată preoțimea naționalităților nemaghiare numai agitatori. Nu se spusese a scrie un „pomelnic“ întreg de fruntași de agitatori, înzirând pe Mizses, Hurban al Slovacilor, pe Dr. Teutsch al Sasilor, pe Stoicovics al serbilor, la spatele căruia Serbii și au jucat toate mendrelle și închee cu episcopul Mihaly din Lugos, din simpla cauză, cici ca cetățean a exercitat dreptul să se aleagă lui Simionescu.

Dar lăsând la o parte pe pretenții organ serios și pre toate care nu mai pretind a fi serioase, să vedem ce dice un organ, care este seriosul scrișorilor în toată presa ungurească. Acesta este diplomaticul unguresc, „Pester Lloyd“, acela care comunică ideile maghiare politicei lumii externe prin una din limbile universale, prin

cea nemțească. Eată ce dice organul oficios din Budapesta:

„Din Lugos — dice numita foaie — primim adă scrisore, că acolo a fost aleasă de vice comite după o luptă intensă electorală d. Leontin Simionescu, candidatul partidei românescă. Adversarul seu a fost d. Eméric Jakabffy, președintele de sediul orfanăla, pe care l-a candidat partida guvernului și totă partida celor cu sentimente ungurești. De obicei alegările din comitate nu atrag mai de loc atenționea publică. De ce se o și atragă? Sciu toti că aceste alegările sunt mai veră numai rezultatul întelegerilor amicale dintre ceteve familiile dominoare și diferențele se nasc numai din motive personale... Cu totul alt casă se prezintă în comitatul Severinului și alegerea de acolo merită ca se ne ocupăm mai cu deosebire de ea... În mijlocul certurilor nefructifere ale partidelor noastre parlamentare se ivescă acest casă ca un simptom, care ne face să ne prezentăm un șir întreg de evenimente. Astăzi să intreptăm, pe căt scim noi primădată, ca o partidă a naționalităților să invingă la alegările municipale. Partida română a pus mâna pe administrația comitatului Severin, și prenum cu scut să se ocupe postul de vicecomite, va sci să se ocupe și celelalte oficii administrative.“

Noul vice comite al Severinului este descris în genere ca un om foarte harnic, — ba o foaie ungurească de pe acolo dice, laudândul, că nu e nici măcar unul din așa numiți „dacoromâni“ și că nu cere pentru români din Ungaria altă poziție, decât cămăcașă a — croaților. În schimbul acestui preț foarte modest noul șef al administrației Severinene este apelat de a recunoaște statul ungar... Nu ne indoim, că acestui politic moderat îi va și succede, de a dota comitatul cu funcționari, cari să aibă aceleși principii politice, ... cici legea dă comitatului atâtă putere, în căt e nu-

mai natural dacă șeful administrației face ca în tregul corp administrator, comitetul insuși, instituțiunile, enunțările și aspirațiunile comitatului, să poarte timbrul special al spiritului său — în acest casă așa dar și ideea națională română! Nu a ideea dacă române, că i ideea împărțirii în teritorii după limba, pe care români o reclamă neconvenit. Cu acelea își sfotări și sub asemeni impregnările poate se cădă administrația mână în mâna unui vice comite contrarui direct astăzi și în alt loc în mâna unui vice-comite pansionar.

„P. Ll.“ dar, seriosul scrișorilor, încă își uită de sine. În preocupația sa pentru drept și dreptate își furnizează pielea că un dacă-român ese ales și nu cel puțin un Kossuthian, în zilei seu învățătă nu cere altă decât fiind că să ales un român vice comite în Lugos să se caseze alegările funcționarilor comitatensi, căci alcătuie egiuneaungurească și eguidită. *Difficile est satyram non scribere.*

Nu discutăm că mai bună e sau mai rău alegerea sau denumirea funcționarilor administrațiv. Una însă să dat acum cu totul pe față: nimene din statul unguresc, dacă nu va jura în *verba magistrorum*, adecă a maghiarismului privileiat, nu are titlu la funcțiunile statului. Ceea ce se va săcă, că toti căpătii nu sunt maghiari și nu vor se devină maghiari, fie că de buni patrioți în sensul aderători, nu sunt admisibili la funcțiunile publice. Cu alte cuvinte naționalitatea nemaghiare, venind vreodată timpul ca acele se astăzine dela omnipotenta maghiară să se și pună poftă în cuiu cănd va fi vorba de influență în afaceri publice de stat.

Prospecțiune în vestimente „patriotice“!

Să ne notăm bine acest soi de bună voință și se n-o ținem în evidență spre orientare.

FOITA.

Din poveștile unchesului sfâatos.

Despre pomul crăciunului.*

I.

Dragii mosulini, De mult doream să ne mai adunăm odătie, măcar, ca să vă spui ce am văzut și ce am auzit și eu de cănd tăresc pe pământ ale păcate grele.

Mulțămesc Domnului că mi-a dat să-mi văd dorul implicit cu un ciasă mai înainte, căci, dă! cameni suntem, nu stie cineva de așa pănă măne.

E vorba de pomul crăciunului. Să vedeti d.-voastră, dragii mosulini. Eram copil. El! am fost și eu odată tânăr ca și d.-voastră. Să se dea Dumnezeu să încărunci și mine, ba încă să mă și întreceti; că să cunoscăști din fir pănă în ată ce va să dică a imbrățișu cineva. Eram copil și văzând pe la Crăciun la o casă un pom gătit, am stat și am căscat și eu gura acolo. Pasă-mi-te era pomul crăciunului.

Nu mai văzusem, păna atunci de căpăt la mortii un așa pom îndobbit fiindcă pe la noi de pomul Crăciunului nici pomenește era. Să d.-voastră că tu știi scris că la noi Români când moare vr'un flăcău său vr'e fată mare, care nu pasă piroștoile în cap încă, îl se împodobeste cătun pom

pe care îl duce înaintea mortalului. Fie ori ce pom o fi, România îi dice brad. Se vede că în vechiime numai pomi de brad se dusea, de i-a ramuri de

— Cine a murit aici, nene, de ia facut un brad său frumos?

— „Nă murit nimene, băete; astă e pomul Crăciunului.

— Cum pomul Crăciunului?

— Ea așa, cum el vezi cu ochii veruți; că așa le e obiceiul lor de sed aici.

— Da bine, cine șade aici?

— Un neamț.

Am tăcut mulță și mi-am căutat de treabă.

Se nu care cumva, dragii mosulini, să luăt anapoda peste câmp cu gândul, dacă me anșireți dicend vorba Nă e mă. Domnia-voastră știți foarte bine că Români, când vede pe căte cineva din neamurile apusene, fie el catolic, protestant sau ori ce o fi el acolo, îi dice Nă e mă. Dacă știi că este de ai papii dela Roma, ei dice papista; ear dacă el vede că nu ține posturile, ei dice: spurcă-Mercuri, ori bradul, ori fioguri la casă nouă.

Si așa cum vă spusei, când am văzut acel brad îndobbit unde căsăcasem gura, uitându-mă la el, mă apucat de o jale de! să ferească Dumnezeu.

Mi-era milă, vedeti d.-voastră, de nenorocire ce credeam eu că ar fi adăut peste casa aceea, tocmai la aşa dile mari cum e Crăciunul, și vrând să ţiu tot, cum e copilul mă incu-

met și întreb pe un om:

— Cine a murit aici, nene, de ia facut un brad său frumos?

— „Nă murit nimene, băete; astă e pomul Crăciunului.

— Cum pomul Crăciunului?

— Ea așa, cum el vezi cu ochii veruți; că așa le e obiceiul lor de sed aici.

— Da bine, cine șade aici?

— Un neamț.

Am tăcut mulță și mi-am căutat de treabă.

Se nu care cumva, dragii mosulini, să luăt anapoda peste câmp cu gândul, dacă me anșireți dicend vorba Nă e mă. Domnia-voastră știți foarte bine că Români, când vede pe căte cineva din neamurile apusene, fie el catolic, protestant sau ori ce o fi el acolo, îi dice Nă e mă. Dacă știi că este de ai papii dela Roma, ei dice papista; ear dacă el vede că nu ține posturile, ei dice: spurcă-Mercuri, ori bradul, ori fioguri la casă nouă.

Si așa cum vă spusei, când am văzut acel brad îndobbit unde căsăcasem gura, uitându-mă la el, mă apucat de o jale de! să ferească Dumnezeu.

Mi-era milă, vedeti d.-voastră, de nenorocire ce credeam eu că ar fi adăut peste casa aceea, tocmai la aşa dile mari cum e Crăciunul, și vrând să ţiu tot, cum e copilul mă incu-

Memorial.

Organul partidei conservative federaștii din Austria „Vaterland“, ce apare în Viena, publică în numărul seu 330 della 29 Noemvre a. c. un articol de fond intitulat: „Memorandumul Romanilor“ și data dela Budapest 26 Noemvre, de următorul cuprins:

„Pe când se țineau ședințele delegațiunilor, din anul acesta, a căror discuționi umpleau, cu toată monotoniea lor, coloanele diarelor, apără într-o broșură destul de mare „Memorandumul reprezentanților alegătorilor români“. Atât cei ce a publicat aceasta scriere, că și cuprinsul ei merită să fiat în ceea mai mare băgare de seamă din partea tuturor politicilor și oamenilor de stat de dincioace și de dincolo de Laita. De aceea revin nimis asupra „Memorandumului“ încă odată în special.“

„Ce privesc în prima linie publicarea broșrei, aceasta s'a facut pe baza unui concurs, ce l-a luat conferința Românilor, compusă din 153 membri, în Maiu 1881 la Sibiu. Membrii conferinței în număr așa de însemnat, au fost toti delegați din diferitele părți ale Ungariei și Transilvaniei. Acești delegați au fost însoțiți în diferitele cercuri electorale de către alegătorii distali de naționalitate română în toată regula.“

„Avem dar de a face aici cu o manifestație a reprezentanților naționali și poporului român din Ungaria și Transilvanie. Dacă acest „Memorandum“ se declară în foile maghiare numai de o părere privată a unor „agători naționali“, aceasta poate să se potrivească cu punctul de vedere al partidei maghiare șovinistice, cu adverul și cu realitatea însă nu se poate aduce în consonanță această părere. Amicii monarhiei, zeu, n'au caușă de a călă în urmele acestor șoviniști.“

dice Român, el înțelege creștin, dreptcredincios ca și densus. Mai mult nu știe.

„Să acum că ne-am înțeles la cuvinte să vă spun că istoria pomului aceluia pe care l-am văzut în copilarie mea la casa Neamțului, în spre Crăciun, mi-a remas în minte multă vreme.“

După ce m'am facut mare, am văzut că obiceiul pomului de Crăciun se intinde, precum se intinde și națivălirea în gloată a străinilor de alt neam în orașele noastre. Dela străin obiceiul acesta a început a se pripăsi și dela Români, și încă tot pe la de al de cel procoptis, care se duc înăuntru de învăță procoptesa acelor popoare, și cănd se întorc a casă, le e rușine, vedeti d.-voastră, să mai și vorbească românește; ci o dătot prin franțozească, ori priu nemțească. Le e rușine să-l lasă copilașii se meargă cu bună dimineața la Moș Ajun, ori umbre cu icona nașterii, și cu sorcovă la anul nou, după cum faceau moșii și strămoșii noștri.

Dară ca să nu mi să scorească și mă fi intins la vorbă, și ca să nu rămăne-

* „Converburi literale.“

„Dela această i reține și însemnatatea poporului român și cuprinsul „Memorandumul“ ce ne stă înainte Români formeză în privința numerică o parte însemnată a populației Uniunii și a Transilvaniei numerând aproape 2 1/3 milioane de susține, (numai atâtă) sau aproape 17 procente ale populației. Dar Români merită cea mai mare considerare și în urma poziției lor geografice din vecinătatea și imediată atingere cu conaționalii lor din regatul român, precum și cu privire la simțul lor viu național și la vigoarea lor stăruințe de a înainta în cultură, în fine cu privire la fideliitatea lor către casa dominoare și la alipirea lor către monarhia.

Stând astfelui lucrurile este important de a se ști, ca să indemnăm pe reprezentanții și conducătorii acestui popor să aștepte în mod extraordinar dorințele și gravamele politice. Mai mult îau indemnat la aceasta alegerile din anul trecut pentru dieta ungără și cestiuanea susțină că România se ia parte la alegeri, sau se observe mai departe aceea pasivitate ce au observat o Românie ardeleană din 1867 încoace. În datele de 12, 13 și 14 Mai anul trecut conferența a luat hotărârea că „pentru români din Transilvania se recunoasăcă necesitatea de rezistență pasivă față de legislația din Budapesta și de alegerile pentru aceea pe căt timp sustin legile nedreptă și administrația vineagă pentru ei: pentru români din pările ungurene și banatice să a admis din oportunitatea participarea la alegeri.“ Numai că se fie și acești români obligați de a da în sinul legislației patriei esactă expresiunea tristei situații a poporului român și se stăruiescă la revisuirea legilor reale și leală execuțare a lor cu scop de a să îndrepte actuala situație.“

Să denumim un comitet permanent al conferenței pentru escenarea hotărîrilor luate și care a fost însărcinat de a motiva programa conferenței naționale mai pe larg și de a tipări și de publica această motivare. Aceasta să întăripă abia acuma, pentru că comitetul a voit să face o motivare căt mai detaliată și corespunzătoare. Precum se știe, elaboratul se fi eșit din peana cunoștințelor scriitor român G. Baritiu.

„Programa partidei naționale române din Ungaria și Transilvania“ se compune din 9 puncte, care se referesc parte la cestiuane de stat și politice na-

nici urmă de cărăcelă între noi, eacă vă spui lămurit că de-aia mi-am alegat calnici aici înaintea d-voastră, fiindcă vă sciu de Români băi încă de Români adeverăți; și totă lumea cunoaște aici că Românul e bun la suflet, bun la înțima, îngăduitor și lesne trecerător cu vederea celor ce-i păcătesc. Căci astfel, mai bine mi-aș fi protăpît gura, decât să vorbesc.

Cu căt înaintăm cu vîrsta cătră cărăntenă cu atât vedem că și obiceiul de care ne este vorba să lăzească pînă la noi. Mie nu-mi eșea din gînd bradul de mort de la casa neamului. Nu mă puteam domirii vedî d-voastră, cum de, același lucru ce se face la noi numai la morții, la alții se face spre semn de veselie la Nașterea lui Christos. Si mai cercetând în dreapta și în stânga, mai ceteind și eu cărți ce brumă am putut să apuc de ale paginilor celor vechi, și de ale propositoilor de aici, am aflat lucruri de care n-am creut.

„Unele din aceste lucruri, dacă-mi veți fi îngăduitori, am să vă povestesc și d-voastră uite așa precum mă va ţăcea capul, cu gând ca să mă înțelegeti, și aș fi fericit dacă voi putea să îsbutesc într-o această.

(Va urma.)

ionale, parte la cestiuane administrative. Români ceru mai întâi și mai întâi restituirea autonomiei Ardealului, apoi revisuirea legiei, privitoare la egală îndreptățire a naționalităților în favoarea acestora; mai departe crearea unei legi electorale pe baza votului universal; întrebuițarea precrise prin lege a limbii românești în afacerile administrative și judecătorești din toate ținuturile locuite de români; punerea de funcționari, care să cunoască limba românească și obiceiurile poporului românesc pe deplin; respectarea autonomiei bisericilor și scoalelor confesionale și sprințirea acestora, în mod corespunzător, din vîstiera statului. Partida națională română protestează cu energie în privirea tuturor tendențelor de maghiarișare, date la iveau, direct sau indirect, din partea organelor statului, ca în potrivirea unor fapte nepatriotice. În cea ce privește cestiuanele economice-financiale și anume în privința sarcinilor publice, care sunt aproape insuportabile, partida națională va conlucra frățesc cu toți aceia, care dovedesc un adeverat interes pentru bună starea poporului. În sfîrșit amintesc programul cestiuane și despre dualismul austro-unguresc, nu se exprimă însă definitiv asupra acestuia punct, se rezervă pentru altă ocazie.

Privind asupra pretensiunilor din aceasta programă, se vede, că cel mai multe din ele sunt diametral opuse cu ideile, ce domnesc astăzi în legislația și în politică ungurească. Cei ce conduc astăzi afacerile Ungariei, vosec se croească cu puterea dintr-un stat compus din naționalități desobite un stat curat unguresc. Spre scopul acesta se lăzură din toate puterile pentru o centralizare căt se poate mai mare, toate particularitățile istorice de drept și naționale, trobuește delătură și locuitorii țării se fie tractați atât în privința politică, cât și administrativă, cu într-o casaramă. În primul moment s-ar păre, că această procedură ar fi încoronată cu deplin succes; o pressă extrem de govinistă și alte organe publice de același felin trimbită mereu pe toate tonurile despre minimul progres al ideei de stat național și când se ridică în privirea acestei uniformări, căci cu sila o reacțiune din partea celorlalte naționalități apesează sau amenință, se audă un chor întreg strigător, că aceasta este rescoală, secesiune, tradare de patrie și poliție și procurorii se pun în mare mișcare. Dar pentru aceea natură și istoria nu lasă nerăsunătă nici o volnicie. Mai curând sau mai târziu adeverul și dreptatea trebuie să casă la lumină.

Un astfel de „moment“ a fost făcut cu sovinisții nostri „Memorandum“. Ei văduri, că toate silințele lor au fost zadarnice, că popor românesc nu va cede sovinismului. Români cer autonomia Transilvaniei, ei însă nu se opun „uniunii“ în sine cu Ungaria, ci numai protestează în privința „fusinii“ actuale, care nu recunoaște nici o urmă de autonomie și nici chiar numele de Transilvania. Uniunea politică se potrivesc foarte bine cu autonomia provincială. Numai prin o astfel de autonomie se pot multămi pe deplin îndreptățile pretensiunile naționale ale românilor în privința limbii lor și în privința întrebuițării acesteia în oficii, biserică și școală. Tot atât de îndreptățile sunt dorințele românilor în ceea ce se atinge de modificarea consiliului și a cercurilor electorale cu toate, că pretinderea votului universal este cam exagerată. Nu mai puțină dreptate dăm protestului în privirea tendențelor de maghiarișare și cererii, că sarcinile publice să se mai ureze, pe care trista realitate din prezent o justifică.

Din punct de vedere al politicii centraliste ungurești, să găsească destule obiecții în potrivirea programelor românescă, dar această politică este neistorică și nenaturală și prin urmare nedreptă și detestabilă. Altfel iau lucrurile, dacă vom considera, dorințele românilor din punct de vedere al intereseelor monarhiei noastre. Din punctul acesta de vedere ele sunt aproape fără exceptiune pe deplin îndreptățite și realizabile. Monarchia poate acorda aceste cereri căci scopul ei nu este stăpânirea unui singur popor asupra tuturor celor latice. Fi-va însă oare în stare monarchia se face aceasta în marginile constituției sale actuale?

Comitetul conferenței române

neagă că s-ar putea face așa ceva, el se exprimă în chipul următor: „Sistema dualismului austro-unguresc să precum se vede a formulat și aplicată prin legea fundamentală, art. XII din 1867, desbinând monarchia dinastiei Habsburg-Lotharingia în două părți și propuse totodată a deslega o problema din cele mai cîtezătoare și după noi absolut imposibilă, însă și periculoasă în gradul suprem din cauza experiențelor desperate cu care bărbații de stat, parte plăsimători, parte aderenți cerbicoși ai acestui sistem să încearcă a o realize.“ Scopul aderător al dualismului austro-unguresc este: asigurarea hegemoniei elementului german dincoace și elementului maghiar dincolo de Laita. De aici vine tot rul de față și toate provocările pentru viitor.

Noi credem, că românii nu mai sunt izolați cu părerea aceasta asupra ființei și a efectelor dualismului.

G. T.^a

Revista politică.

Sibiu, în 3 Decembrie.

Nu ajunge diferența între maghiari și ne maghiari, în Ungaria a trebuit să se mai facă sensaționale și afaceri religioase, afară de interconfesionalism creștin și mosaic. Deputatul Z Silinsky a tras atenția casei deputaților asupra sectelor religioase ce rezau în teatrul de Jos (Alfold). Acolo (și în alte părți Red.), mai cu seamă Nazareni, care se recrutează dintre oameni fără credință positivă și fantastici, să opun serviciului în armată și căsătoriei. Deputatul doresc să se înmăsuie, ca sectarii să se poată organiza într-o societate religioasă, care să recunoască legile statului, căci altfel statul să existe de lucru influență dezmoralișând asupra populației. Deputatul Iranyi crede că a descoperit secretul cu care să se vindece rana aceasta nouă: introducerea căsătoriei civile și proclamarea libertății religioare. De aceea stăruiesc pentru acceptarea rezoluției propuse de dinsul în toți ani, privitoare la: proclamarea libertății religioare.

După cestiuanea aceasta să ne înțelegem la idea de predilecție a maghiarilor. În aceeași ședință deputatul Thaly sprințește întreprare insulii Mur la diecesa maghiară și „dovedesc“, că locuitorii acelei insule (croați) poftesc să devină maghiari și în privința limbii

(Re: quia absurdum est).

Reorganizarea armatei comune austro-ungurești a fost adusă în discuție în senatul imperial, la ocazia unei desbatări a projectului privitor la aplacidarea recruiților. Dep. Schöpfel care dice că să se mormântă armata austriacă unitate adaugă că corporurile, care se vin pe Ungaria nu se vor mai pute aplica fără permisiunea Ungurilor. Dep. bar Hackelberg ca fost militar și ofițer, vede cu înimă săngerândă că reorganizarea nu este altceva decât divizarea armatei.

Nu s'a deschis și închis nici un parlament în toamna aceasta, în care de pe diversele tronuri să nu se fie asigurat că susținerea păcii nu va fi conturbată. Organele cancelarului Bismarck încep sănătoase nelinișcute, mai în același timp, în care ni se asigură că va fi pace. Când „Post“, când „Norddeutsche Allg. Zeit.“, când „Grenzboten“ din Lipsia, când „Köln. Zeit.“, într-o formă s'au întrălat, trag clopoțele de alarmă. Trei din organele acestor declara sus și tare, după ce Giers a părăsit Varzinul, unde petreceea Bismarck, că în alianță celor doi imperii numai începe al treilea. După aceea spunee, odată una, de altădată, că Rusia se înarmă. Mai în urmă vine ear „Köln. Zeit.“ și cu privire la drumurile de ferăstrău strategice ce le clădesc Rusia în vecinătatea Germaniei și Austro-Ungariei se expectă reacții nu prea a pace. „Prea bucuros credem și am cultivat bucurii convinție că Rusia nu simțim de vecinii buni către noi, și nu începe îndoială că vom cu toată stăruință să susținem bunele raporturi. Însă preparări, care pot servi scopuri de atac și de apărare, silesc pe vecin la mesuri corespunzătoare. Guvernul care ar neglija ordinarea măsurilor de felul acesta, la timp, ar încărca o responsabilitate prea grea pe umerii săi.“

D. Ztg.^a din Viena față cu alămările aceste se află indemnata și pune întrebare: „A deține principalele de Bismarck de urma unei machi non diplomatici? Ochiul lui azer a descoperit cumva firele unei conjurații nouă contra păcii europene? Organele cancelarului nemțesc de vr-o căteva septămâni mai în toată diua alarmează cu semnalele lor de năvală; în sprijinul sări și în sprijinul strigători și togmai strigările acestea poartă caracterul amenințării.

Strigările aceste spun curat și simplu că în Berlin asigurările rusești de loialitate n-au nici o trecrete. Ce fel de fapte au ajuns la cunoașterea cancelarului de au intrerupt ori și ce înțelegere între Berlin și Petersburg?

Poate că principalele Bismarck și cie lucruri despre a căror existență din capitala rusească au putut pătrunde numai nisice faime obscure.....

Armata austriacă în senatul imperiului.

Proiectul de lege referitor la ridicarea contingentului de recruti pro 1883 a provocat în senatul imperial din Austria serioasă discuție. Se susține, că noaua organizație a armatei ar avea de scop: nimicirea unității armate austriace și crearea unei noi armate maghiare de sine statătoare.

„Deutsche Zeitung“ din 16 Decembrie a. c. Nr. 3937 ne prezintă o icoană viină despre cele ce sau petrecut în senatul imperial cu ocazia unei cetăreți a două a projectului de lege referitor la ridicarea contingentului de recruti pro 1883. Din icoană aces- tră estragem următoare date, care fac superfluo orice comentariu.

„In desbaterea generală la cuvenitul. Deputatul Schöpfel: Proiectul de lege presentat nu îi nici o privire la reorganizarea armatei. Organismul armatei, care să se privată până acum a sacro-santă, nu mai există. În locul organismului de până acum a intrat o nouă, la a cărei creare n'au contribuit capacitatea militare și care să născută într'un mod misterios. Organizația armatei și privită ce și drept, de un drept exclusiv al coroanei, cu toate acestea deputații sunt conștiinți a cercetă, că care e bună și corespunzătoare ori ba novitatea proiectată, ca să nu se creze peste asteptare, o situație de silă, căreia vor trebui să se supună toți

oamenii fricoși, toți aspiranții regimului. (Applause, vîi în stânga.) Noi trebuie să cerem: oare nu a devenit iluzorica puterea armatei prin noua organizație. Fiind că casa nu cunoaște ființa reorganizării armatei, nici nu suntem în stare să ne formă o judecăță clară referitor la starea lucrului. Din aceste considerații am și propus în comisiune: să se amâne discutarea asupra acestui proiect, până când vor fi puși membrii din comisiune în poziție: a cunoaște organizația nouă a armatei, să sună cu vîa îndată ministrul pentru apărarea țării cel puțin deslușirile de lipsă, ministerul a desființat dela sine darea de orice informații în cestiuinea aceasta, observând, că responsabilitatea cade asupra ministrului de resboiu. Ministrul declară că guvernul austriac s'a mărginită la adresa ministrului de resboiu 3 întrebări: 1. Condiționează se prin organizația armatei pretensiuni nouă financiare; 2. avea-va se urmărește înmulțirea a contingentei de recruti și 3. întempiile va în legătura de apărare vre-o schimbare. Ministerul de resboiu a respins la toate întrebările cu „nu” și pe baza acestuia „nu” întrețin precum și al §. 13 a legei de apărare am fost recercăti din partea ministrului de resboiu, a primi proiectul de lege. Ministerul a declinat dela sine ori ce motivare provocându-se la responsabilitatea ministerului de resboiu cu toate că responsabilitatea aceasta constă numai din contradicțieri. Un singur motiv! Când cu desbaterea noastră și la legătura de apărare s'a făcut propunerea: să se micșoreze starea servitului activ la 70 de oameni de companie, (în stânga: se audim!) eu am făcut propunerea să se micșoreze timpul servitului activ a părții mai inteligente din armată. Propunerea aceasta a mea a fost privită din partea ministrului pentru apărarea țării de un atentat în contra puterii armatei. (Strigări în stânga: se audim!) Privită la seau noanei organizații de armată. La cele mai multe regimenter se normează acum starea servitului present de companie cu 50 infanteriști 2 conducători și 2 serjenți, o stare, pe care nu ne am fi incutimat a o propune nici când. (Aprobare în stânga.) Sau că afirmarea de odinioară au fost false sau apoi puterea armatei se ruinează prin organizațiea cea nouă.

Cu toate acestea comisiunea n'a primit propunerea mea. După părerea mea și a oamenilor pricepuți continentali cerut de recruti și o fictiune, care se va perde în curând, și care va fi apoi înlocuită prin o nouă și mai mare pretensiune. (Strigări în stânga: e adeverat!) După părerea mea, contingentul de recruti, propus nu și de ajuns; eu mă incutmet a dice că dacă nu se va face și la noi economie cu materialul de oameni, precum se face în Prusia, nu vom fi în stare, chiar luând în combinație și clasa a IV-a de etate, a ne asigura materialul de lipsă de oameni și spesele pentru alte două corperi noi. Prin organizația nouă se jignescă puterea de acțiune a armatei în afară și se face imposibilă acțiunea în lăuntru. (Aprobare în stânga.) Contingentul de recruti cerut nu e de ajuns.

Percurgând vorbitul punctele principale din noua organizație continuă: „Aici se tratează și despre o omiteme a legei de apărare.

„Legea aceasta preteinde, că rezerva se se întrebuintă numai într-completarea lacunarelor ce se arată. Aceum se cere rezerva se fie întrebuintată și la servitul activ în timp de pace. Dacă se regurge la mijlocul acesta nu o se mai avem rezervă. Cum ne vom ajuta față cu mariile pretensiuni, ce se vor naște din noua organizație, o scie Djeu. Artleria

încă trebuie înmulțită. Asemenea stă lucrul cu Cavaleria, după ce au să se creeze doar corpori nouă. Scopul reorganizării arătă că se vă o mobilisare mai ușoară. Prin înființarea a 22 de regimenter noave însă se îngreuează mobilisarea asemenea prin introducerea districtelor nove de completere. Una seajunge prin noua organizație armata austriacă unită nu o să mai existe. (Strigări în stânga: foarte adeverat!) Alătura cu armata Cislaitană se va pune o armata maghiară independentă, cu corpori de armată separate. Din armată austriacă, nu o se mai remână nimic, decât ca noi cei din Cislaitană vom avea contribuții pentru susținerea unei armate maghiare independente vre-o 70%, (aprobată în stânga,) și a plăti astfel un tribut Ungariei, fără de a fi supuși din parte ei. Eu am spus, ce am avut la înțîm la mormântul armatei austriace, cărei a i am aparținut 20 ani. Îmi repet propunerea să se amâne desbaterea în punctul acesta, până ce vom cunoaște cel puțin noua organizație a armatei. Dvoastră Vă puteți ascunde înapoia paragrafilor, cu toate acestea luati mare responsabilitate asupra Dvoastre. (Aprobare vînă în stânga.) Doresc numai, se nu vă nimicăceasă odată greutatea acestei responsabilități. (Applause vînă în stânga.)

Propunerea dep. Schöffel pentru amânarea discusiunii în punctul acesta se respinge să decide intrarea în desbatere specială.

La desbaterea specială ia și dep. Schöffel cuvântul: Referințele ministeriale de resboiu nu e bine informat. El susține, că e de temut că ideea unei armate maghiare independente ar căstiga teren. S'au trimis 6 corpori de armată în Ungaria. Acestea nu se pot întrebui fără voia maghiarilor nici la o acțiune (Aprobare în stânga.) Dacă până acum n'au avut artilerie și cavalerie destulă pentru cel 13 corpori de armată, cum o să ne ajungă aceea acum pentru 15 corpori. (Applause în stânga.) Afirmită că cele ce s'au ventilat aici dovedesc necunoscentă în lucru. Temerile mele sunt basate. Ar fi bine, ca cei ce nu pricpe lucru se nu vorbească."

Dep. de Hackelberg: „Puterea continentală anuală a armatei se normează prin §. 36 cu 80,000 oameni. Reserva se conchiamă numai în timp de resboiu. Cu toate acestea noi vom se atinge de rezerva și se mărim aceea prin servitul activ present în timp de pace. Limba germană este până acum vehiculul întregității imperiului. Limba germană a fost așa dăcănd austriacă. Eu mam luptat cu soldat și oferit pentru ideea unei Austrie puternice unite și me doare înima, văd, că are să se desbinz armata. Nu e neconsecuță dacă cu toate acestea votăm pentru legea aceasta, noi vom numai se declinăm dela noi responsabilitatea, ca se nu ni se impune și nouă urmările ce le va avea de sigur legăta.

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Roman”.

Comitatul Clujului, 23 Noembrie 1882. Adunarea învățătorilor români gr. or. din despărțământul Turzii înțintă la S. Mihaiu în 26 Octombrie 1882. Conform decisiunii comitetului reuniiunii învățătorilor gr. or. din districtul Turzii în 26 Octombrie a. c. despărțământul tractual a Turzii și tîne adunarea constituitoare în comună S. Mihaiu, și deoarece fiind că aceasta e prima adunare a învățătorilor gr. or. din protopresbiteratul Turzii, de altă parte fiind că să intemplat și să lucreze cari merită toată atenția. — mi permit a da un scurt raport deoarece decurgerea ei.

Locul de adunare a fost presăpt în S. Mihaiu ca în parochia cea mai aproape de Turda și cea mai centrală a tractului, dar cu deosebire pentru ca bisericii parochi a S. Mihaiului a pot fi din totă inima a să ţină adunarea în sinul parochiei sale.

Adunării i-a premers cultul divin cu chemarea sfintului Duch — celebrat de 3 preoți.

La oara preșăptă preoții, învățători și și un public numeros se adună în scoala unde președintele reuniunii deschide adunarea cu o cuvântare propriu, după aceea să percheze la constituire alegeră de se președinte Vasiliu Bologa, vice președinte Georgie Muntean, notar Ioan Moldovan, casar Ioan Lupescu, membrii în comitet Ioan Gițu, Simion Jora și Ioan Nan.

A tîntut prelegeră de probă Ioan Lupescu și Georgiu Muntean, ambele prelegeri au dat destul prilegiu la o cîteva interese atât din partea învățătorilor că și a preoților. —

Remarcabilă a fost acea imprejurare, că de și Dl protodresbiter a fost convocat pe toți preoții din tractul la parte la adunarea despărțământului și cu atât mai vîrtoș, că se va tină și o prelegeră despre facerea răciocinului parochial; totuși participat numai doi, afară de D-nul protopresbiter și parochul local și anume: Ioan Iliescu și Ioan Petruțiu.

Să învățătorii acestui tract încă au dat un semn trist de indiferență, că abia să a presentat a treia parte adecvă 5, și între absență a fost și de aceia, caru să insinuat de bunăvoie și tînt prelegeri de probă cu ocazia acestei adunări.

A fost cu mare placere primită aceea incunoscință din partea președintelui reuniunii, că preoții prezenti, precum și D-nul avocat Anașa Moldovan și au dat dechiarăriile în scris pentru a fi primită de membri ai reuniunii învățătoresci; iară dechiarăriile verbulă a parochului, locul Vasiliu Moldovean a surprins pre întreaga adunare, promițând a da la fondul reuniunii una sută florini, apoi această dechiarăriune face chiar și în scris.

Acest adeverat părinte, care nu numai a asudat în via Domnul 45 ani ci încă a și jertfit cu suțele la radicare bisericii nove și frumoase și acum din nou și arata marinimoșitatea prin un așa ofertă va doară nici un alt preot în întreaga arhie diecesă pentru ce cred reuniunile încă și va fi mulțumitătoare la proscrima adunare și până atunci încă întreaga adunare năiente de a se desolve să simte indatorată a exprima din înțimă „Să trăiască parochul S. Mihaiului la mulți Ani fericiti”!

C.

rere, și la anul 1878 ca și când ar trebui din senin, sau punem cu un individ tot din neamul lui Arpad, care, prezentându-se cu ordinajunii ministeriale cumă și apt și tot odă demn de a ocupa postul învățătoresc la scoala comună nou înființândă din partea statului, au fost primiți foarte abil și declarat de fiecare maghiar cu titula de: *Kedves tanító úrám*. Eu felicită pe frații maghiari pentru stima și respectul ce au făță de învățători lor, și doresc ca acela să lucreze din respectu ca se învețe pe elevii cei care sunt sub autoritate și mai bine ungureșe de cum an învățătorii părinți lor, se nu dică și ei: „*Fiam! Gyere haza c'au fert mama picioici!*”. Eără de cele 4 familii subrate, cu tot dreptul pot săcă că sunt în floare, dintre acelea și antiste și notarul communal, apoi vice-pretor (prelator indicată). Dnul vice pretor e mai pe sus de toți, cu respect la originea Ds Boer Mihály și român (renegat). Moșul și un unchiu al Dsale au fost curatori la biserică noastră gr. or. din Valendorf și strâniile din biserică unde se deosebă și astăzi. Această la anul 1848, ca se nu fie maltratată, au trecut dela religiunea gr. or. la cea reformată, și de prezent sunt maghiarii cei mai infocați. Respectivul domn Boer Mihály ca să se poată recomanda autorităților supreme politice apă în trevenție la Ministerul de culte, ca în intențeul §§. 11 12 13 și 15 ai art. de lege XXXVIII din anul 1868 să ordone inchiderea scoalei noastre conf. gr. or. (De trei ori rușine! Din apăstat și persecutor! și apoi cu astfel de individualitate caracteristică morale Arpadidii vor să sporescă numărul și fală! Red.) Acela nefiind în clau cu luerul din cestiuine au și ordonat inchiderea și d. v. pretoare Boer Mihály fară să împlină macar formal misiunea greșită, de a face cunoșcut comitetului parochial gr. or. cel puțin după 15 zile, d-sa a acceptat până ce demandără autoritățile noastre bis. și scolare începeră învățămentul în scoalele poporale și atunci veni ca un *deus ex machina* și ca mai învederă să fie mandria și ură contră neamului a căruia sănătatea în vine, demandă strict antistăbul communal din Valendorf, ca se provoace pe învățătorul român a nu mai intra în scoala și pe lângă acestea cu o ordinație a Dsale pedepsesce pe preotul cu 50 fl. și 10 dle carci și pe învățătorul acestuia pentru călcarea ordinajunei republicane. Această, pedepsiți fiind fără motive, cercetără pe d. v. pretoare în cancelaria sa, ca se poate apela dară nu le-a succes a vorbi: decât bună diua. Dl. v. pretoare scind circumstările pentru care a cercetat de preot și învățătorul a di:

„Sci dta părinte că eu am facultatea ca să te bag și să te scoți”

Preotul ca om al moralului i-a răspuns la moment cu cuvintele:

„Sci prea bine de die”. Ds la auful aceloră, ca și când ar fi fost lovit de o săgeată, sare în sus și cu un ton aspru i dice, dacă sci pentru ce nu te supui statulor mele, b...m...a...az ur istenit* și cu cetera i arată ușa. Cuvintele acelea n'a fost de loc potrivite ale rostii un v. pretoare către un preot „ba nici cără cel mai miser neoristic. De aici poti înțelege lume în ce relații amicale trăim noi cu frații maghiari din Valendorf, te poti informa cui și în ce mod să dai incredere. Dară asigur pe frații maghiari că până va domina între noi amicitia (?)” din prezent nu va frecuenta un singur copil român scoala comună nou înființândă. Noi ne susținem scoala cu ori ce preț, eară de nu corespunde legii vom sacrifică ce-

* Ce curând și ce frumos să cîivilizat boerul?

Red.

ce avem și edificăm o altă în inteleseul §. 27 al Art. de lege 38 din a. 1868, și vom documenta lumei că suntem Români și cunoasem proverbul bătrân care dice: *apa trece pe trile rămâne.*

I. M. invet.

Varietăți.

* (De la curte) Maj. Sa a primit în audiență în 12 Decembrie n. pe P. Carp nou numitul trimis al României pe lângă curtea din Viena, luându-i în primire acreditive.

* (Dar.) Prințesa de coroană Stefania a dăruit pentru institutul de educație de fete 400 fl., caruia s'au spedit episcopului de acolo.

* Excelența Sa L. M. C. bar. de Schönfeld a plecat alături de Cluj pentru inspectarea garnizoanei de acolo.

* (Din casă deputaților Ungariei) La postul „subvențiuni pentru confesiuni“ (în sedința dela 17 Dec.) deputatul Szalay a denegat votarea subvențiunii pentru confesiuni israelită, cucișcând pe toti jidovii de oameni fără de nici o ocupație.

* (Antipatriotic) Dela Lu-gos se scrie la „Ung. Post“: În onoare nu alesului Simonescu a avut loc eri seara un conduct cu facile, cu care ocaziei sau dat salve din piue (treasuri). Bartolomeiu a rostit un discurs în limba română și Diaconović (român) în limba nemțescă. Între strigări de „să trăiască regele“ s'a intonat imnul poporul (o foie maghiară dice: „Gott erhaltet“).

* (D. Ztg. "despre alegerea vicecomitetului în comitatul Caraș-Severinului) Foia vieneză publică în Nr. de seara del 15 Decembrie n. telegrama următoare;

Budapest 15 Decembrie. Sensație mare a pricinuit victoria partidei române cu ocaziei alegerii vicecomitetului în Lugos față cu candidatul partidelor maghiare unite, pentru că acesta este casul cel dintâi, că la alegeri de vice-comite a invins partida națională. Causa infracțiunii acesteia a partidei ungurescă și administrațiea cea rea de mai mulți ani a funcționariilor ungurescă, care a subminat încrederea populației. Antecesorul vice-comitetului de acum a fost de Pausz, ginerele lui Szende, după cum se scie condamnat pentru defraudari mari la inchisoare pe mai mulți ani".

Pester Lloyd s'a pronunțat pentru casarea sistemelor comitatește care nu mai e în stare să susțină nici ună egemonia rasiei ungurești.

* (Lotrije într-o gară) Dela Oradea-mare se scrie în 1/13 Decembrie: Astă noapte după ce a plecat trenul care intră în gară Berettyo-Ujfaluu șease indivizi înarmati cu revolvere, au silit pe păzitor să tacă și au spart cassa. Cassierul deseteptat de sgomot a fost lovit de un glonț în față și de altul în coaste. După aceasta lotrii au încărcat cassa wertheimiană pe un car și s-au dus. Cassierul nenorocit este în agonie morții și nu e în stare să aici un fel de deslușire. Până acum n'a succes a da de urma lorilor.

* (A grăția-reia lui Oberdank) Studențimea dela universitățile Italiei agităza cu scop de a se aspira agrățarea lui Oberdank. La agitație a aceasta s'au alăturat și studenții dela institutul tehnic din Milano, dela academia comercială din Veneția etc. Victor Hugo, catră care s'au adresat studențimea se intervină la împăratul și regelui Francisc Iosif pentru agrățarea lui Oberdank și adreșat împăratului o scrisoare de coprinsul următor:

J'ai recu en deux jours des universités et académies d'Italie onze dé perché. Toutes demandent la vie d'un condamné. L'Empereur d'Autriche a en ce moment une grâce à faire. Qu'il signe cette grâce et ce sera grand. Victor Hugo. 12 Décembre 1882 (Amplim în deces de donă dile dela universitățile și academile din Italia unprezent de depese. Toate cer viața unui condamnat. Împăratul Austriei are în momentul acesta să facă un act de grăție. Să signeze această grăție și va fi mare. Victor Hugo. 12 Decembrie 1882)*

* (Literatură) A eșit de sub tipar: istoria universală de Leopold Ranke. Partea a treia. Cuprinsul: Împăriul roman antic. Cu examinări critice. Lipsia, Duncker și Humboldt 1883 și a 2 ediție. Tomul este împărțit în două despartimente de 546 și 356 pagine. Prețul: 24 marce.

* Timpul a fost alalta eri tot cel frumos de mai nainte. Termometrul însă a inceput puținel se cădă.

* (Abnormitate). În ajunul Sfântului Nicolae (5/17 Decembrie) spune „S. d. T.“ că s'au cules două pere (product nou) dintr-un păr, într'o grădină din strada Schevis de aici

* (Zăpada în Spania, un oaspe foarte rar, în anul acesta s'ă așeze acolo în cantitate mare. Spaniolii, se dice, că vrând se scape de zăpadă o udat cu apă, ca să se topească.

* (Un „u“ în loc de „u“) Oare cine a telegrafat dela Budapest săl aștepte la gară, de unde avea să călăorească până la casa în trăsură, cu buna. Când a sosit la stație fu întimpinat de muzică, pentru că în telegramă era scris: banda.

* (Amorul sparge și refestă) În Cluj, un tenor care n'au curajul să-și descorepe simțemintele în fața adoratorilor sale, și le-a scris pe hârtie și învelindu în hârtie o pără, le a aruncat pe fereastră în casa învecinătoarei sale consoartă. Se dice că a avut succes.

* (Crinolinele în perspectivă) Îndoele că există pănă acum despre reapărerea acestei plaje s'risipesc. În Londra crinolinele au cucerit de la „society“, în Paris au început de la „chic“, în Berlin, după ce cu precauție s'au ascuns mai întâi în draperiile din dos ale rochilor ca semicircuri, însă acum la o parte toată modestia, prezentându-se sans gene în espozițiile prăvăliilor. Mai lipsește că real să se incubeze și în Viena și pace de li se mai poate pune stăvila. S'au întrebuit cordoane sanitare contra gândacului Colorado, contra Filoxerezii, etc., nu s'ar putea lăsa măsuri și contra crinolinelor? Legislațiunile crează atâtea legi folositoare și de prisori, crezze una și în contra crinolinelor!

* Din Sulina un călător care a fost de bordul vaporului rus Jury în timpul ciocnirii sale, ne comunică următoarele amănunte asupra acestui sinistru:

„Ciocnirea și înecarea a avut loc Sâmbăta trecută, 27 Noemvrie, la ora 5 p. m., la distanță de 16 mile de Sulina. În vaporul „Jury“ erau vîr 39 pasageri și echipașii erau compus din 14 persoane. Nu este exact că pasagerii vaporului s'au înecat. Din contră, ca și echipașii, au fost scăpați toți prin ajutorul vaporului Duna a Comisiei dunărene, ce facea tot atunci cursurile sale. Numai doamne femei tătărești și o copilă ca de 5 ani s'au înecat. Unul din naufragiați anume Frasinescu, telegrafist a scăpat înaintea tuturor. După ce trecurse înse primejdia, și pasagerii ca și echipașii sau urcat pe vaporul Duna s'a întâm-

plat o nenorocire: comisarul comunal de Sulina d. Apostolean, grozav emoționat se vede de cele ce văduse, a înceat din viață în mod subit. Nonocitul Apostolean lăsa în urmă'l o soție și copilă de 7 ani. La înmormântarea sa a fost față tot echipașii vaporului încercat.

Cu ocazia acestui sinistru d. Chull, inginerul resident a Comisiei dunărene în Sulina, a desvoltat multă activitate pentru salvarea pasagerilor și echipașilor. El se află în vaporul Duna în momentul ciocnirii, și-a scutit a da la timp și în mod intelligent ajutorul trebuinilor. „Posta“

* Afălm că, după cercetările făcute, s'a hotărât ca vaporul naufragiat rus Jury să fie plătit de proprietarul vasului englez care l'a cincinat.

* Marele stat-major roman.

„Monit. ofic.“ al României publică un decret regal, prin care să înființează marele stat-major al armatei, al căruia personal, până la prevederea în bugetul anual, se va lăua dintr-o oficerie ce au mai multă aptitudine pentru acest serviciu, detasându-se decocată de corpurile lor. Marele stat-major va avea să se ocupe, sub ordinile immediate ale ministrului de resurse și sub direcția șefului de stat-major general al armatei, cu: a) Studiul cestuiilor de organizare militară; b) Studiul și pregătirea lucrărilor relative la răsboiu, precum: mobilizarea, concentrarea, pregătirea etapelor și a diferitelor teatre de operații, geografia și topografia militară a terrei; c) Regulare și pregătirea diferitelor servicii auxiliare necesare armatei și corpuriilor de armată în campanie, precum și serviciul de cai ferate de telegraf, poștă, de informații etc.; d) Lucrarea și ținerea în curenț în hârtie, tezere, studiul geografiei și topografiei teritoriilor straine, adunarea documentelor relative la acestea, tipărirea hărților și planurilor necesare pentru răsboiu; e) Studiul forțelor militare ale diferitelor state și observația continuă a afacerilor lor militare. Pentru conducerea lucrărilor, acest serviciu se împarte în trei secțiuni, având fiecare de șef un oficier superior de stat-major și un număr de oficeri inferiori după nevoie. Cel mai vechi dintre șefii de secții va îndeplini și funcția de subșef de stat-major. Personalul actualului de deposit de răsboiu va forma secția III de la marele stat-major.

Balaceanu, ministru extraordinar pe lângă curtea din Viena, în aceeași calitate pe lângă regale Umbert al Italiei. Salutarea folosește împregătirea de a aminti de meritele trimisului român pe lângă curtea din Viena și de apropierea cabinetelor din Viena și București prin înțeleapta conducere a afacerilor diplomatice ce i s-au încrezut. Tot Salutarea arată că de oportunită este denumirea aceleiași persoane pe lângă cabinetul din Roma. „În starea de față a lucrurilor“ cînd cestuinea orientului neressolvată de stăngaciu congres de Berlin, are să se ridice mai complicată și mai lesne ca o prietenie a resboiului general“, „de trebuință atât pentru Italia cît și pentru România, ca să se ferească de a fi victimă ale urmărilor evenimentelor ce se vor întâmpla în anul viitor.“

Scriind în sfîrșit despre necesitatea de a și stringe regale Umbert și Carol mână în Roma, dice românilor un rămas bun și le dă sfatul să se înfrățească Italia.

Loterie.

Sâmbătă 16 Decembrie n. 1882.

Viena: 6 42 41 28 59

Timișoara: 29 76 50 19 85

Bursa de Viena și Pesta

Din 16 Decembrie n. 1882.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	84.55	116.50
Renta de aur ung. de 4%	83.99	84.84
Emit. ung. de hârtie	118.-	83.85
Imprumutul drepturilor de for mag.	133.75	133.75
Oblig. de stat de la oblig. de stat de la drumul de fer oriental ung.	88.25	88.75
Emisiunea de oblig. de stat de la drumul de fer oriental ung.	110.-	109.50
Oblig. de stat de la 1876 de al drumului de fer orient. ung.	93.50	93.75
Obligăriuni ung. de recomprăre	97.25	97.50
Obligăriuni ung. în clasulul de sorție	95.25	95.50
Obligăriuni urbane temeiale	97.-	97.-
Obligăriuni urbane temeiale, cu clauza de sorție	97.50	97.50
Obligăriuni urbane transivane	95.-	95.50
Obligăriuni urbane croato-slavone	98.-	98.50
Obligăriuni ung. de recomprăre	99.-	99.50
Rea decimale de vin	96.50	96.50
Sorsi ungurești cu premii	112.50	114.50
Sorsi de regulare. Tisza	108.-	108.25
Datoria de stat austriacă în hârtie	75.25	75.75
Datoria de stat austriacă în argint	76.05	76.50
Renta de austriacă	94.65	94.50
Acțiuni de bancă de stat austriac	138.50	139.50
Acțiuni de bancă croato-ung.	280.-	270.75
Acțiuni de credit austriac	280.-	270.50
London (pe poliță de trei lunii)	119.80	119.55
Scriuri fonciare ale institutului „Albin“	—	100.-
Argint	—	—
Gălbini	5.67	5.64
Napoleon	9.49	9.48
100 mărci nemțești	68.60	68.55

Nr. 157

[315] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan pe lângă neptuniciul paroch Ioan Mosoiu în parochia de clasa a III-a dela biserică nouă din Simon, protopresbiterul Branului, conform grățioasei ordinații consistoriale dită 16 Noemvrie a. c. Nr. 2532 B. să se organizeze prin această concurs cu termen de 20 de zile dela prima publicare.

Emolumentele imprenute cu acest post de capelan sunt jumătate din toate veniturile parochiale în sumă de 200 fl. v. a. pe an.

Conecurenții au și trămite sub scrierii suplicele lor instruite în sensul statului organi și conform reglementului congressional pentru parochii din anul 1878.

Brașov, 26 Noemvrie 1882.

În conțelegeru cu comitetul parochial respectiv.

Iosif Barac m. p., prot. ca adstr. ppres. al Branului.

Anunțiu.

„Se cauta un jude român agronom, absolut pentru timpul delă 1 Ianuarie 1883 a se adresa către Nicolae Sandor în Ordă de Jos postă Gyulafchérvár.“

[314] 3-3